

Een onvergetelijke ontmoeting



voorhoofd aan, gaat de lucht weer in, raakt even een muur aan en komt terug, om bij mijn broer hetzelfde te doen. We kijken verbaasd, maar enthousiast en begrijpen dat de atalanta met deze afscheidskus nu echt aan zijn verre trek begint...

Afscheidskus van een vlinder

Tekst: Ans Niemeijer

Het is vrijdag 29 oktober 2004, half twee in de middag. Het zonnetje schijnt heerlijk, dus lekker weer om met mijn bejaarde moeder een blokje om te lopen. Mijn broer gaat ook mee. Wij twee zijn nogal fanatieke vlinderaars.

Enkele dagen geleden, toen de temperatuur hoger was, hebben we nog een paar vlinders gezien, maar nu verwachten we ze niet meer.

Totdat ik opeens 'n schim rondom mijn hoofd zie

en roep: "Hé, een vlinder", en

wel een atalanta. Vrijwel

meteen tikt de vlinder

'n paar tellen mijn

